

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ:

Η παραβολή του σπλαχνικού πατέρα (ή του Ασώτου Υιού) [Λουκ. 15,11-32]

Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.¹² καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.¹³ καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως.¹⁴ δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.¹⁵ καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.¹⁶ καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.¹⁷ εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι!¹⁸ ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.¹⁹ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.²⁰ καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ.

Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.²¹ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.²² εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,²³ καὶ ἐνεγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν,²⁴ ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

²⁵ Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῆς οἰκίας ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν,²⁶ καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.²⁷ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.²⁸ ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν πα-

ρεκάλει αυτόν. ²⁹ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ³⁰ ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ³¹ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· ³² εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλώς ἦν καὶ εὐρέθη.

Μετάφραση

Εἶπε ὁ Ἰησοῦς αὐτὴ τὴν παραβολή: «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιους. ¹² Ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοῦ εἶπε στον πατέρα του: “πατέρα, δώσε μου τὸ μερίδιο τῆς περιουσίας που μου ἀναλογεῖ”· καὶ ἐκεῖνος τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. ¹³ Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ μικρότερος γιος τα μάζεψε ὅλα καὶ ἐφυγε σὲ χώρα μακρινή. Ἐκεῖ σκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντας ἀσωτὴ ζωή. ¹⁴ Ὅταν τα ξόδεψε ὅλα, ἐτύχε νὰ πέσει μεγάλη πείνα στὴ χώρα ἐκείνη, καὶ ἀρχισε καὶ αὐτὸς νὰ στερεῖται. ¹⁵ Πήγε λοιπὸν καὶ ἐγίνε ἐργάτης σὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐστειλε στα χωράφια του νὰ βόσκει χοίρους. ¹⁶ Ἐφτασε στὸ σημεῖο νὰ θέλει νὰ χορτάσει με τα ξυλοκέρατα που ἐτρωγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανένας δὲν του ἔδινε. ¹⁷ Τελικὰ συνήλθε καὶ εἶπε: “πόσοι ἐργάτες του πατέρα μου ἔχουν περισσὸ ψωμί, καὶ ἐγὼ ἐδῶ πεθαίνω τῆς πείνας! ¹⁸ Θα σηκωθῶ καὶ θα πάω στον πατέρα μου καὶ θα του πω: πατέρα, ἀμάρτησα στο Θεὸ καὶ σ' ἐσένα. ¹⁹ δὲν εἶμαι ἀξίος πια νὰ λέγομαι γιος σου· κάνε με σαν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐργάτες σου”. ²⁰ Σηκώθηκε, λοιπὸν, καὶ ξεκίνησε νὰ πάει στον πατέρα του.

»Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριά, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του, τὸν σπλαχνίστηκε, ἐτρεξε, τὸν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τὸν καταφιλούσε. ²¹ Τότε ὁ γιος του τοῦ εἶπε: “πατέρα, ἀμάρτησα στο Θεὸ καὶ σ' ἐσένα καὶ δὲν ἀξίζω νὰ λέγομαι παιδί σου”. ²² Ὁ πατέρας ὁμως γύρισε στους δούλους του καὶ τοὺς διέταξε: “βγάλτε γρήγορα τὴν καλύτερη στολή καὶ ντύστε τὸν· φορέστε του δαχτυλίδι στο χέρι καὶ δώστε του υποδήματα. ²³ Φέρτε τὸ σιτευτὸ μοσχάρι καὶ σφάζτε το νὰ φάμε καὶ νὰ εὐφρανθούμε, ²⁴ γιατί αὐτὸς ὁ γιος μου ἦταν νεκρὸς

και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε”. Έτσι άρχισαν να ευφραίνονται.

²⁵ »Ο μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι· και καθώς ερχόταν και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσικές και χορούς. ²⁶ Φώναξε, λοιπόν, έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει. ²⁷ Εκείνος του είπε: “γύρισε ο αδερφός σου, κι ο πατέρας σου έσφαξε το σιτευτό μοσχάρι, γιατί του ήρθε πίσω γερός”. ²⁸ Αυτός τότε θύμωσε και δεν ήθελε να μπει μέσα. Ο πατέρας του βγήκε και τον παρακαλούσε, ²⁹ εκείνος όμως του αποκρίθηκε: “εγώ τόσα χρόνια σού δουλεύω και ποτέ δεν παράκουσα καμιά εντολή σου· κι όμως σ’ εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κατσίκι για να ευφρανθώ με τους φίλους μου. ³⁰ Όταν όμως ήρθε αυτός ο γιος σου, που κατασπατάλησε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες για χάρη του το σιτευτό μοσχάρι”. ³¹ Κι ο πατέρας του τού απάντησε: “παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου κι ό,τι είναι δικό μου είναι και δικό σου. ³² Έπρεπε όμως να ευφρανθούμε και να χαρούμε, γιατί ο αδερφός σου αυτός ήταν νεκρός κι αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε”».